

Vapautetut

Syyskuu

**Nuorisotalo Cafe Center
avattiin 27.8.2003
Gummeruksenkatu 13:ssa**

Terve perhemalli

Terveitä perheitä on ihan oikeasti olemassa. Jokainen, joka on kasvanut terveessä perheessä, haluaa myöhemmin perustaa oman terveen perheen. Helpoin tapa ymmärtää tervettä perhettä on verrata sitä sairaaseen perheeseen.

Terveen perheen perustana ovat terveet rajat, jotka joustavat tarvittaessa. Sarnaajan kirjan kolmannen luvun alku sanoo: "Kaikella on määräaika, ja aikansa on joka asialla taivaan alla." Terveessä perheessä on aika koskettaa ja aika olla koskettamatta. Terveessä perheessä jokaisella on oikeus omaan tunteelliseen, ruumiilliseen, seksuaaliseen ja hengelliseen yksityiselämään. Terveen perheen säännöt ovat myönteisiä kehotuksia, eivät kieltoja. Sellaisessa perheessä puhutaan, tunnetaan, hyväksytään avoimesti ongelmat, otetaan vastuuta omasta käyttäytymisestä ja pyydetään tarvittaessa apua.

Terveessä perheessä kaikkien tarpeita huolehditaan. Perheenjäsenet eivät eristäydy, vaan hakevat toisiltaan apua, kun tarvitsevat sitä. Sen sijaan, että stressiä ja tunteita yritettäisiin hallita riippuvuuskäyttäytymisellä, terveessä perheessä ihmisiä opetetaan ilmaistamaan tunteitaan, ratkomaan ongelmia ja hoitamaan itseään. Tunteiden koko kirjon ilmaisemiseen rohkaistaan. Mikäli joillakin perheenjäsenillä on ollut riippuvuutta, he ovat paranemassa. He saavat terveitä käytösmalleja ja pitävät itsestään huolta niin, että he eivät sairastu uudelleen.

Tunteillaan perheen jäsenet vaistoavat, keitä he ovat ja mitä kykyjä ja lahjoja heillä on. Heidä kehoitetaan puhumaan näistä tunteistaan ja heidän tunteitaan kunnioitetaan. Isä tai äiti voi sanoa lapselle: "Näytät vihaiselta. Kerroisitko minulle siitä vihasta?" Henkilön, jolle tarjotaan tällainen mahdollisuus ilmaista vihansa puhuen, ei tarvitse korottaa ääntään tai ryhtyä väkivallantekeihin, jotta hänet huomattaisiin.

Perheen jäsenet tuntevat olonsa turvalliseksi ja myönteiseen itsehoitoon rohkaistaan. Seksuaalisuuden alueella

erkki.arvaja@kanetti.com

terve perhe kunnioittaa jokaisen jäsenensä kehoa Pyhän Hengen temppeleinä. Vanhempien välillä on terve seksuaalisuhde. Seksuaaliasioista annetaan tietoa ja niistä keskustellaan sopivaan sävyyn.

Terve perhe palvoo rakastavaa Jumalaa. He lukevat ja opettavat Raamattua. Heillä on hengellinen elämä ja he iloitsevat Luojan luomistyöstä. Vanhemmat eivät pelkästään lähetä lapsia kirkkoon, vaan osallistuvat myös itse.

Terveessä perheessä pyydetään anteeksi ja annetaan anteeksi. Viha ja katkeruus eivät koskaan jää hautumaan.

Sellainen perhe on täynnä iloa ja riemua. Siinä kasvaa ihmisiä, joilla on terve itsetunto. Tarvittaessa osataan tuntea myös häpeää, mutta silti perheen jäsenet tietävät aidosti, mihin kaikkeen he kelpaavat sekä mitkä heidän rajoituksensa ovat. He tarvitsevat sekä Jumalaa että muita ihmisiä. He tietävät, että he eivät tule toimeen ilman Jumalaa. Sellainen perhe tukee itsetunnon vahvistumista.

Terveessä perheessä ihmiset voivat pitää itsestään ja löytää Jumalan suunnitelman omaa elämäänsä varten. Hyvän itsetuntonsa avulla he voivat myös hoitaa itseään, etsiä oman mielenkiintonsa kohteet ja tarvitessaan hakea apua. Heillä on kyky intiimiin läheisyyteen. Lyhyesti sanoen he osaavat "rakastaa lähimmäistään NIIN KUIN itseään".

PULLAKIRKOT Syksy 2003

Kankitie 9 sunnuntaisin klo 11.30

21.09. Petri Arho
28.09. Kari Virtanen
05.10. Harri Nordlund ja Hannele Virolainen
12.10. Mikko Hokkanen
19.10. Pauliina ja Raimo Kärki
26.10. Ari Viikki
02.11. Harri Nordlund ja Hannele Virolainen
09.11. Riitta Selin ja Juhana Lehmuskoski
16.11. Heli Uotila ja Erja Rautamies
23.11. Esko Jantunen
30.11. Petri Arho

Takalaiton sunnuntaisin klo 13.30

21.09. Jarmo ja Päivi Tapper
28.09. Kari Virtanen
05.10. Ari Viikki
12.10. Mikko Hokkanen
19.10. Aarre Manninen
26.10. Harri Nordlund ja Hannele Virolainen
02.11. Kari Virtanen
09.11. Riitta Selin ja Juhana Lehmuskoski
16.11. Esko Jantunen
23.11. Harri Nordlund ja Hannele Virolainen
30.11. Ari Viikki
07.12. Petri Arho
14.12. Kari Virtanen

Vapautetut

Jyväskylän
KATULÄHETYS

• Toimitus
Erkki Arvaja
Eero Tolvanen
Leena Meskanen
Esko Jantunen

Kankitie 10,
40320 Jyväskylä
puh. 0400-642 442
sähköposti:
erkki.arvaja@kanetti.com
www.jyvaskylankatulahetys.fi

Katulähetysväki juhli jo kuudennen kerran Jyväskylässä

● Suomen Katulähetysliiton 58. valtakunnalliset kesäpäivät vietettiin elokuun ensimmäisenä viikonloppuna Jyväskylässä. Tämä oli jo kuudes kerta kun Jyväskylän katulähetysväki sai toimia yhteisten päivien isäntänä.

Juhlien ohjelmaa suunnitellessa painopiste oli tilaisuuksien hengellisessä sisällössä. Se mitä oli rukoillen suunniteltu toteutuikin ihanalla tavalla. Siitä olemme Taivaalliselle Isällemme nöyrästi kiitollisia. Usein juhlille muodostuu myös oma erityispiirteensä, jota ei suunnittelussa ole voitu ottaa huomioon.

Tällä kertaa ennennäkemättömän pitkään jatkunut hellejakso väritti yhdesäoloamme. Juhlilta poisjäänti ja oleskelu vilpoisemmissa oloissa, vaikkapa rannoilla, olisi montaa meistä varmaan hokuttanut, mutta uskollinen ja karais- tunut katulähetysväki oli jälleen runsas- lukuisesti ottanut suunnakseen yhteisen juhlapäivät Jyväskylän Kristillisellä opistolla. Ahkeralla paidanvaihdolla näistäkin päivistä selvittiin. Ja olihan joka ilta mahdollisuus uuntiin ja saunomiseen Leponiemessä. Nämä illan viimeiset ohjelmanumerot saivatkin tällä kerralla

Kaupunginkirkossa katulähetystyöhön siunattiin yhteensä 13 vapaaehtoista työntekijää, joista Jyväskylältä oli yhdeksän.

erikoisen myönteistä palautetta. Kehoa saatiin vähän jäähdytellä ja yöunikin oli levollisempaa. Sitä paitsi olihan tässä muutosta edellisiin Jyväskylässä vietettyihin päiviin. Silloin oli yli kolmenkymmenen asteen paukkupakkaset.

Juhlien hengellinen anti oli vahva ja uskon, että siitäkin monen mieleen jäi lämpimät muistot. Olemme jokainen ainutlaatuisia ja erilaisia yksilöitä ja koemme tarpeet ja juhlahetket omalla tavallamme. Siinä missä toinen kokee

huippuhetkiä jossakin tilaisuudessa Jumalan väkevän Sanan alla – joku toinen kokee tärkeät hetkensä hiljaisissa keskusteluissa ja kävelyhetkissä juhla-alueella. Ohjelmatarjonta olikin varsin tiivis ja mahdollisuutta Herran kohtaamiseen ja hengelliseen huoltoon tarjottiin runsain mitoin. Myös kristillisen opiston kaunis ympäristö toimi paikkana, jossa oli mahdollisuus hiljentyä ja kerätä voimia.

Perjantain yksi huippuhetki oli eittämättä Tessio Backan väen järjestämä evankeliumin ilta. Vanhat konkarit Sakari Pihlaja ja Raimo Oksa luotsasivat tilaisuuden armoitetuin ottein tarjoten juhkakansalle runsain mitoin elämän leipää. Jyväskylän katulähetyskuoro **Olli Mäen** johdolla toi tilaisuuteen raikkaan tuulahduksen lauluillaan ja todistuksillaan. Mieliin painuvaa oli kuunnella **Petri ”Petki” Lapinjoen, Esko Hautamäen** sekä **Jari Sulkusen** henkilökohtaisia todistuksia. Ne yltäkylläisesti palkitsivat mielisämme sen työn mitä vuosien mittaan omilla saroillamme olemme tehneet. Näky kirkastui jälleen ja ymmärsimme, että työ Herrassa ei ole ollut turhaa. Loppujen lopuksi paras kannustus tulee uskoon tulleiden suusta.

Katulähetysveteraaneista oli juhlimassa Hannes ja Elmi Natri, Maire ja Yrjö Puttonen, Pertti Reinikainen ja Jaakko Koivunen.

jatkaa sivulla 4

Samalla 50-vuotisjuhlat

Kesäpäivien aikana juhlittiin myös Jyväskylän Katulähetys ry:n 50-vuotista taivalta. Lauantai aamun tilaisuudessa saimme kuulla pieniä paloja matk Taipaleelta. Jyväskylän katulähetysveteraanit kertoivat meille nuoremmille mennyttä historiaa. Oli suurenmoista havaita, että tuli tätä työtä kohtaan ei ollut sammunut sydämistä vaan liekehti edelleen sydämissä ja silmissä heidän kertoessa menneistä tapahtumista. On hyvä tietää, että työllä on varmasti esirukoilijoita myös tässä joukossa.

Veteraani tilaisuudessa puheenvuoron käyttivät mm. seuraavat pitkään yhdistystä palvelleet vaikuttajat: Elmi ja Hannes Natri, Jaakko Koivunen, Yrjö ja Maire Puttonen, Pertti Reinikainen. Tilaisuuden juonsi ansiokkaasti Jorma Soini, joka yhdessä Erkki Arvajan kanssa ojensi kiitosruusut veteraaneille. Tilaisuuden päätteeksi ojennettiin Jyväskylän Katulähetys ry:n viirit seuraaville yhdistyksen jäsenille: Arposuo Pekka, Hiltunen Alpo, Hokkanen Mikko, Kitiñoja Ari, Koponen Marjatta, Lappi Juha, Lepistö Eila, Oksa Raimo, Pihlaja Kaarina, Niinilampi Veijo, Reinikainen Pertti, Rantanen Marja, Valkeinen Terttu, Valkeinen Voitto.

Viiri on yhdistyksen kiitollisuuden osoitus pitkään jatkuneesta ja ansiokkaasta työstä yhdistyksen hyväksi. Menneistä vaiheista kertoi myös varsin laaja valokuvanäyttely johon päivien osallistujien oli tilaisuus tutustua.

Juhlien pääpuhujaksi oli kutsuttu pastori-terapeutti Seppo Jokinen Turusta. Jokinen on kysytty puhuja eri kirkkojen kokouksissa ja seminaareissa. Suosio ei ole mikään ihme. Se avoin ja itseään säästelemättömän, rehellinen tapa käsitellä asioita tuo sanoman lähelle meitä kaikkia. Seppo on saanut armoituksen puhua asioista, joista usein on vaiettu. Totuutta salatuimpaan saakka, sanoo Sana. Se parantaa. Se vapauttaa. Halu kohdata kipeätkin asiat ja tunteet semmoisina, kun ne ovat johtavat ihmisen toipumisen tielle.

Tuntui hyvältä se että, Jokisen mukaan katulähetysväki on kaikkein lähimpänä hänen omaa hengellistä identiteettiään. Se kyllä tuntui ja sanoma otettiin ahmien vastaan. Jokisen puheitten teema ”muukalaisena – kodittomana – matkalla kotiin” oli samalla myös koko

Tervetuloa Kristilliselle Opistolle!

Iloiset viirien saajat.

kesäpäivien teema. Tällaisen rakkaudellisen julistuksen alla tuntui hyvältä jatkaa matkaa. Jumalan armo riittää meille vajavaisille matkalaisille jatkossakin. Siinä on hyvä levätä. Lauantai illan katulähetysjuhla kokosikin Kaupungin kirkon lähes täyteen katulähetystyön ystäviä.

Sunnuntain ehtoollisjumalanpalvelus Jyväskylän kaupungin kirkossa oli yksi juhlien keskeistä antia. Rovasti **Jorma Osarin** saarna valaisi jälleen avoimella ja raikkaalla tavalla sitä rakkautta ja välittämistä, jolla Taivaallinen Ylipaimen lampaista kurjimpiakin hoitaa. Virsin, lauluin, psalmtarein katulähetysväki toi ilmi kiitollisuutensa rakkaalle Mestari-lemme. Juhlavan kirkkotilaisuuden yhteydessä saimme iloksemme jälleen nähdä joukon valkopukuisia sisaria ja veljiä, jotka siunattiin katulähetystyöhön. Mestari kutsuu ja asettaa edelleen uusia vapaaehtoisia tälle vaativalle saralle.

Juhlajärjestelyiden onnistumisesta

saamme kiittää monia vapaaehtoisia, jotka toivat oman talenttinsa Herran vaihdatuspöydälle. Monipuolisesta hengellisen musiikin annista vastasivat mm. kolmikko **Erkki ja Martta Meskanen, Ritva Joutsen** sekä yksinlauluin **Eero Tolvanen, Leif Lindeman** sekä Jyväskylän katulähetyskuoro sekä **Valonsateet-lauluryhmä** sekä duo **Milli Lehtinen ja Pasi Kuosmanen**. Sanassa palvelivat maisteri **Liisa Saarnivaa-ra-Soini** ja pastori **Raimo Laine** sekä **Raimo Oksa, Sakari Pihlaja ja Esko Jantunen**.

Kiitollisin mielin viestikapula siirrettiin Vammalan ystäville, jotka lähtivät valmistelemaan tulevia talvipäiviä. Juhlakansa hajaantui kukin omille tahoilleen. Ajatuksemme kulkee heidän kanssaan, siunaten ja toivoen heille pitkämielisyyttä ja voimia siinä työtehtävässä, johon Herra kunkin on kutsunut.

Teksti: Esko Jantunen

Liisa Saarnivaara-Soini:

Jumala suokoon minulle tyyneyttä hyväksyä asiat, joita en voi muuttaa, rohkeutta muuttaa, mitkä voin, ja viisautta erottaa nämä toisistaan

Tämä Tyyneysrukous on tullut minulle erityisen läheiseksi. Parin vuoden sisällä minulle on tapahtunut useitakin asioita, joita en olisi halunnut vapaaehtoisesti ottaa vastaan. Näistä kiipein, raskain ja aikaa vievin on eroni elämäkumppanista, luopuminen yhteisestä tulevaisuudesta, “kunnes kuolema meidät erottaa”. Elämä yllättää usein arvaamattomalla tavalla. Epävarmuus, rosoisuus näyttäytyy meille. Oma voima riisutaan kerros kerrokselta. Hellittäminen on sitä, että lopputulos ei ole kokonaan omassa vallassa. Missä on todellinen turvani muutoksissa, joita en olisi halunnut? Missä on kiitokseni kohde, kun elämä hymyilee, kaikki on

hyvin? Uskon, että yllä oleva rukous soveltuu kenen tahansa ihmisen elämän ohjenuoraksi, huokaukseksi tai tuskan parahdukseksi yöspäin jokaisena päivänä, iloissa ja suruissa. Nuorena, aikuisiässä, vanhana. Elämän viimeisenä hetkenäkin.

Tosiasiassa on, että elämäämme, elinpiiriimme sisältyy monia kaihtavia asioita, joita on vaikea kestää tai sietää, tai jotenkin edes hyväksyä. Kapinamieli nousee monesti, pienemmistäkin asioista. Pyrinyt muuttamaan toista, vaatimaan häntä olemaan toisenlainen kuin hän on? Miten katselen itseäni? Miltä näytän mielestäni, kun vilkaisen peiliin? Tunnenko vastenmielisyyttä, vai ainakin jossain määrin tyytyväisyyttä? Iloitsenko olemassaolostani Luojan luomana olentona? Muistan, kun vuosia sitten tuttavani tokaisi meikattua naa-

maani katsoessaan: “Jaaha, sitä on sitten taas masennusta hoidettu!” Oikeaan osui. Paremmalta itsestä tuntui, kun en ollut niin “seinästä reväistyn” näköinen!

Entäpä vammaisuuteni, – miten se ilmeneekin, näkyvästi ja sisäisesti vaikuttaen? Näenkö ruuissa ruumiissani myös kaunista? Miten tulen toimeen jatkuvan särkyni kanssa? Miten suhtaudun omaan avun tarpeeseeni päivittäin? Mikä on oikeaa tarvitsevuutta, mikä taas takertumista? Rakastan sinua, koska tarvitsen sinua. Tarvitsen sinua, koska rakastan sinua. Voinko uskoa, että olen rakastamisen arvoinen? Uskallanko ottaa rakkauden vastaan? Voiko joku rakastaa minua epäonnistumisenkin jälkeen? Osoitanko rakkautta? Miten se näkyy käytännössä? “Parhaimpia ovat ne ih-

missuhteet, joissa rakkaus ylittää tarvitsevuuden määrän.”

Kun tutustuu rakkauteen, tutustuu myös tuskaan. Ihminen tulee ihmiseksi yhteydessä. Tarvitsemme toisiamme. Niin kuin valo ja varjo, sade ja aurinko, niin läheisyys, kipu, epäonnistuminen ovat liki toisiaan. Tulla kuuluksi, ymmärretyksi todella ja kuunnella toista, ymmärtää... pieniä, satunnaisia kiitaviä huippuhetkiä. Useimmiten toistemme ohhi puhutaan ja mennään. Vajavuus itsen ja toisen kohtaamisessa laittaa pienelle paikalle. “En jaksa – en kestä sinua.” Onko minun ja sinun ulkopuolella Joku, joka kestää ja armahtaa,

vaikka en itse armahtaisikaan? Paavalin kirje roomalaisille (8. luku: 35, 38-39) lupaa vahvasti meille jokaiselle:

“KUKA VOI MEIDÄT EROTTAA KRISTUKSEN RAKKAUDESTA? TUSKAKO, VAI AHDISTUS, VAI VAINO, VAI NÄLKÄ, VAI ALASTOMUUS, VAI VAARA, VAI MIEKKA? SILLÄ MINÄ OLEN VARMA SIITÄ, ETTEI KUOLEMA EIKÄ ELÄMÄ, EI ENKELIT EIKÄ HENKIVALLAT, EI NYKYISET EIKÄ TULEVAISET, EI VOIMAT, EI KORKEUS EIKÄ SYVYYS, EIKÄ MIKÄÄN MUU LUOTU VOI MEITÄ EROTTAA JUMALAN RAKKAUDESTA, JOKA ON KRISTUKSESSA JEE-SUKSESSA, MEIDÄN HERRAS-SAMME.”

“Kehittämishankkeelle oli selvä tilaus”

Jyväskylän Katulähetysten projektityöntekijä **Eero Tolvanen** vertaa Katulähetystä Nokiaan. “Molemmilla on takanaan suurimmat kasvuvuodet ja nyt on tultu laadun kehittämisen aikaan. Siinä missä Nokia vahvistaa tulevaisuudessa kokonaisuuttaan uudella toimintasektorilla, niin yhdistyksemme eräänä käännekohtina ovat toiminnanjohtajan vaihdos ja yhteistyö päihdesäätiön kanssa. Tässä murroksessa Kuntokaista-projektista on varmasti yhdistykselemme hyötyä”, Tolvanen uskoo.

Mistään uskottelusta ei projektityöntekijän mukaan ole kysymys. Yhdistyksen työntekijöillä on niin suuret kehittämishalut, että Tolvanenkin ehti työryhmässä työstää esityksen yhdistyksen omaksi kehittämishankkeeksi. Sen korvasi Jyväskylän seudun päihdepalvelusäätiön hallinnoima, neljän yhteisön yhteishanke.

“Sininauhaliiton toiminnanjohtaja Jorma Niemelän mukaan seutuyhteistyö puskee esiin kaikkialla ja säätiö kattojärjestönä on nykyaikaa. Yhteistyö säätiön kanssa on välttämätöntä ja sen alaiseen kehittämishankkeeseen mukaan meneminen palvelee myös meitä”, Eero Tolvanen arvioi.

Katulähetys onkin nyt yhtenä toimijana mukana säätiön nelivuotisessa päihdetyön kehittämishankkeessa (Päihke), jota RAY rahoittaa. Eero Tolvanen on Päihkeen kuntoutustyöryhmän jäsen.

“Kuntoutustyöryhmästä tulee pysyvä, moniammatillinen, elin, joka pystyy ohjaamaan toipumisen tielle lähtenyt erilaisiin tuki-, ja hoitotoimenpiteisiin, etsimään polkuja työelämään ja kulkemaan toipujan rinnalla niin kauan kuin tämä sitä vain tarvitsee. On tärkeää saada meidänkin asiakkaita mukaan tällaisen ryhmän tukitoimiin heti ensi hetkistä lähtien”, hän sanoo.

Päihkeen Katulähetysten osaprojektin projektityöntekijä otti nimeksi “Kuntokaista”, joka viittaa laajakaistaan eli mahdollisuuden päästä kuntoutuksen puolesta vapaammille vesille. Säätiön työryhmässä toimimisen lisäksi Kuntokaista kehittää suoraan Katulähe-

Eero Tolvanen uskoo projektinsa tulleen “Suuremmasta kädestä”, sillä niin valmis oli Katulähetysten maaperä kehittämishankkeen käynnistämiseksi.

tystä. Kymmenkunta palaveria eri ryhmien kanssa ja viitisentoista opinto- ja tutustumismatkaa on takanapäin.

“Kotonani viihtyvänä perheellisenä miehenä en halua olla mikään “Reissu-Eero”, vaan jokainen matka saa palvella projektin päämääriä. Yhdistyksemme on pilottihankkeena mukana päihdeongelmallisille räätälöidyssä koulutusmallissa. Piakkoin menen asian tiimoilta Helsinkiin, jossa kohtaamme rahoituspuolta, mahdollisesti opetusministeriötä myöten.

Katulähetysessä Kuntokaistan eräänä tavoitteena on hoidollisuuden lisääminen ja tässä suhteessa asiantuntijapuna on ollut mm. Katulähetysten helmi, itsenäistymiskeskus, Tessio Backa.

“Erityiskohteeni Myllyjärvi ja Nurmela näyttävät kehittyvän pääasiassa niiden mainioiden vetäjien Alpo Hiltusen ja Erkki Meskasen vetäminä. Pientä tukea voin sentään antaa. Nyt syksyllä käynnistän Myllyjärvellä hoidollisen ryhmän ja Nurmela tuen lähinnä etsimällä työpajatoimintaan yhdistyksen kokonaisuuteen soveltuvaa mallia ja rahoitusta”, Eero Tolvanen kertoo.

“Kehityksen rattaat pyörivät omaa tahtiaan. Esimerkiksi erityisryhmille tarjottu, vahvempaa valvontaa vaativan asumisyksikön otin yhdistyksessä ensimmäistä kertaa esille kaksi vuotta sitten. Viime maaliskuussa esitin asian

yhdistyksen ja kaupungin yhteistyöneuvotteluissa ja nyt olen pienen työryhmän kanssa viemässä eteenpäin huumeiden käyttäjille soveltuvan yksikön perustamista. On kuitenkin muistettava, että projektit harvoin, jos koskaan, synnyttävät itse uutta toimintaa. Niin tässä hankkeessa kuin muissakin, täytyy samansuuntaisia ajatuksia olla muillakin. Vaikka entisenä toimittajana olenkin luova henkilö, niin Kuntokaista ei ole mikään erillinen ideapankki.”, Tolvanen huomauttaa.

Onko kaikki vain eteenpäin menemistä, eikä monenkirjavassa, laajassa yhdistyksessä ole myös suuria ongelmia?

“Suurin ongelma on se, että usko Jeesukseen henkilökohtaisena Vapahtajana ei kelpaa valtaväestölle eikä valtaosalle päihderiippuvaisista. Vapahtajasta käytetään Raamatussa kreikankielistä sanaa, joka merkitsee “eheyttäjää” ja sitä tässä kaikkein eniten kukin meistä tarvitsee. Myöhemmin tänä syksynä kokoan palaverin, jossa yhdistykseemme hengellistä työsarkaa selvitetään. Aina voi iloita siitä, että evankelioiva työnäky yhä elää kirkkaana monien jo pitkän työrupeaman yhdistyksessämme tehneen veteraanin sydämessä”, Eero Tolvanen kuittaa ongelmapaketin.

Iloa ja tehoa työhön työturvaa lisäämällä

Työhön liittyvästä turvattomuudesta ja uhkatekijöistä voi puhua huumorinkin höystämänä, osoitti Utin jääkäriyrykmentin opetusupseeri Juha Herranen käydessään luennoimassa Katulähetyksen työntekijöille turvallisuudesta. Kun mies muutenkin näytti hallitsevan vauhdikkaan, muta asiallisen opetuksen salat, niin vastaanotto oli taattu. Herrasen viesti oli mitä vakavin: ilman työturvallisuuden järjestämistä työstä katoaa ilo, eikä työpäivän jälkeisestä vapaa-ajastaan pääse pelkoti fyysistä väkivaltaa paljon enemmän työntekijä kohtaa henkistä: laittomia uhkauksia satelee ja riskitilanteissa tai oman huonon olonsa tähden asiakas voi laukoa listan alatyylisiä nimittelyä.

“Uhkaus voi kohdistua työntekijään myös työn ulkopuolella. Kyse on silloinkin työturvallisuudesta, jos uhkaus liittyy työhön. Myös työntekijän läheiset joutuvat joskus kärsimään esimerkiksi nimettömien puhelinsoittojen muodossa”, Herranen laajensi käsitystä.

Mies kutsuttiin Katulähetyksen kouluttajaksi pääasiassa sen takia, että huumaiden käytön ja psyykeongelmien lisääntymisen myötä väkivalta on lisääntynyt ja tullut ennalta arvaamattomaksi. Nykyinen työturvallisuuslaki astui voimaan tämän vuoden alussa ja sillä pyritään turvaamaan työntekijöiden työkyky ja torjumaan fyysisen ja henkisen terveyden haittoja.

“Työnantaja veloitetaan laissa selvittämään työstä ja työolosuhteista aiheutuvat vaaratekijät. Pykälän 13 mukaan jo työn suunnittelussa on luotava edellytykset vaaran ja uhan vähentämiseen. Seuraava pykälä velvoittaa työnantajaa antamaan riittävät tiedot työhön liittyvistä vaaratekijöistä”, opetusupseeri selvitti lakitekstiä.

Työntekijällä on lain perusteella velvollisuus tuoda esille kaikki ilmitulleet vaaratekijät, ei vain oman, vaan myös muiden henkilöiden turvallisuuteen nähden. Tavoitteena on se, että työntekijä ja työnantaja toimivat yhteisvoimin niin, että mahdolliset uhat torjuttaisiin mahdollisimman pitkälle jo ennakkoon.

“Tätä varten työpaikoilla on oltava väkivallan torjumiseen tarvittavat, asianmukaiset järjestelyt sekä mahdol-

Opetusupseeri Juha Herranen osoittautui mukaansatempaavaksi ja taitavaksi kouluttajaksi.

lisuus hälyttää nopeasti apua paikalle. Työpaikalla on oltava selkeät menettelytapaohjeet. Yksin uhan alle jääminen on hyvin vaikeaa; virkavallan lisäksi olisi tärkeää luoda mahdollisuus päästä yhteyteen jonkun muun työntekijän kanssa”, Herranen kertoi.

Ennakointi on mahdollista vain, jos tulevista asiakkaista on riittävästi tietoa. Väkivaltainen menneisyys, huumausainneiden käyttö ja entisen elämän yhteydet tulisi olla tiedossa: näitä tietoja voi saada työkavereilta, muilta asiakkailta ja viranomaisilta. Tapahtuma-arkistosta on voitava lukea mitä aikaisemmin on tapahtunut ja mihin toimenpiteisiin se on johtanut. Uutta työntekijää työhön perehdyttäessä hänelle on syytä kertoa, miten erilaisia hankalia tilanteita on hoidettu.

“On tärkeää, että itsellä on tietoisuus siitä, että jotakin on aina tehtävissä ja lisäksi myös taito toteuttaa työpaikalle muokatut toimenpiteet. Tarkoitushan ei ole, että työpäivästä selvittää joten kuten hengissä, vaan että työ saadaan tehtyä ilman väkivallan välitöntä uhkaa. Järki on pidettävä päässä: väkivaltaan taipuvaisen kanssa ei ole hyvä toimia yksin ja apuvoimille on tiedotettava jo ennakkoon, jo uhan vaara on mitä ilmeisin.”

Välittöminä toimenpiteinä kouluttaja luetteli avun kutsumisen paikalle, vaikka tilanne olisikin juuri sillä hetkellä hie-
man rauhoittunut, ensiavun antaminen

loukkaantuneille ja tarvittaessa poliisin hälyttäminen. Akuutin tilanteen men-
tyä ohi seuraa jatkoa.

“Poliisille on syytä tehdä rikosilmoitus jo silloin, kun kyse on vain väkivallalla uhkaamisesta. Työyhteisölle on jaettava tietoa siitä, miten kävi, mikä oli toimintamalli ja pohtia kannattaako sitä jatkossakin käyttää. Uhkailua ei pidä jättää käsittelemättä, sillä se ei ole mikään henkilökohtainen asia, vaan se vaikuttaa koko työyhteisöön”, opetusupseeri Juha Herranen painotti.

Hän laati Katulähetykselle suunnitelman koulutuksen jatko-ohjelmaksi. Nyt annettujen perusteiden jälkeen olisi joka yksikköön laadittava turvallisuus-suunnitelma, sitten käydään läpi hälytykseen ja työtiloihin liittyvä rakenteellinen turvallisuus, asioita harjoitellaan käytännössä ja lopuksi päivitetään turvallisuuteen liittyvät tiedot ja taidot.

“Muistakaa, että on olemassa muutakin elämää kuin työ. Työhön liittyvät pelot eivät saa pilata meidän muuta elämäämme” Herranen muistutti työntekijöille.

DIGITAALIPAINO

Kopijyvä Oy
Viitaniementie 15, 40720 Jyväskylä
Puh. (014) 334 2800
www.kopijyva.fi

**Kantakaa
toistenne
kuormia, ja niin
te täytätte
Kristuksen lain.
(Gal. 6:2)**

**Jyväskylän
Katulähetys ry**

**Kankitie 10
40320 Jyväskylä
0400-642442
www.jyvaskylan-
katulahetys.fi**

Entisessä Jyväskylän klubin tiloissa toimii Jyväskylän Katulähetys ry:n toinen kirpputori Eko Center Harjunportas.

◆ **Palvelevat kirpputorit** ◆
Kankitien EkoCenter
Avoimena Ma-Pe 9-17, la 10-13
Harjunportaan EkoCenter
Gummeruksenkatu 13
Avoimena Ma-Pe 10-18, la 10-15

Avoimet työpaikat

Jyväskylän Katulähetys ry:n ylläpitämä kristillinen hoitokoti Tessio Backa, Laukaan Kuusassa etsii työyhteistensä lääninhallituksen määrittelemää

hoidosta vastaavaa työntekijää.

Edellytämme itsenäistä ja ihmisläheistä työskentelyä. Vähimmäis koulutus **sairaanhoitaja**, etusija psykiatrisella sairaanhoitajalla. Kokemus päihdeongelmaisten ja vankien kanssa työskentelystä katsotaan eduksi.

Kirjalliset hakemukset 30.9.2003 mennessä osoitteeseen: Raimo Oksa, Rimpiläntie 12, 41370 Kuusa tai raimo.oksa@jyvaskylankatulahetys.fi.

Tiedustelut: Raimo Oksa 040-7033358
tai Sakari Pihlaja 040-8676276
Työ alkaa 5.1.2004. Palkkaus voimassa olevan palvelutyönantajien työehtosopimuksen mukainen.

Seuraava tiedotuslehti 4/2003 ilmestyy 15. päivänä joulukuuta. Aineistot lehteen 30.11. mennessä osoitteella Kankitie 10, 40320 Jyväskylä tai erkki.arvaja@kanetti.com